

't Doopceeltje

MEDEDELINGENBLAD VAN DE DOOPSGEZINDE GEMEENTEN

NIEUWE NIEDORP EN BROEK OP LANGEDIJK

ZOMER EN HERFST 2026

Waldemar schrijft

Beste lezer,

Terwijl ik dit verhaal schrijf, moet de zomer nog komen. Wanneer jullie dit lezen, is de zomer waarschijnlijk alweer voorbij. Dat betekent ook dat we aan een nieuw seizoen kunnen beginnen.

Ik ben al bezig met de plannen voor het najaar. Enkele voorbeelden zijn de startzondag in Nieuwe Niedorp, de gespreksbijeenkomsten in Broek op Langedijk, De Rijp en Nieuwe Niedorp, en de regiobijeenkomsten in Dopersduin. Ook wil ik weer een gemeente-uitje organiseren voor de drie gemeenten. En natuurlijk zijn er weer verschillende diensten waarin ik of een gastpredikant voorgaat.

Misschien zit je nu op de bank, staat er een kopje thee of koffie op tafel en ligt er een koekje naast. Het Doopceeltje is vers van de pers op de salontafel beland en je neemt de tijd om het rustig door te lezen. Dan lees je dit stukje, over plannen die in het verleden zijn gemaakt voor de toekomst. Zijn die plannen inmiddels werkelijkheid geworden? Of zitten we er nog middenin? Of moeten ze nog verder worden uitgewerkt?

Het ene plan ligt al klaar, terwijl het andere nog vorm moet krijgen. Zo gaat dat met plannen: in het leven, in de gemeente, eigenlijk overal. Voor het programma van het nieuwe seizoen is al veel gebeld, gemaaild, overlegd en gebrainstormd. Toch zullen er ook spontane activiteiten een plek krijgen. Want wie denkt er in de zomer al aan de winter? Hoe maak je plannen voor Kerst terwijl je in een korte broek, met een glas witte wijn in de hand, geniet van een warme zomeravond? Dat mag nog even wachten.

Misschien is dit een soort sneak preview van het programma voor het nieuwe seizoen. Op het moment dat jullie mijn verhaal lezen, is dat seizoen waarschijnlijk al begonnen. In de gesprekskring gaan we het hebben over water. Vorig seizoen was het thema rond het vuur en hebben we met vuur gespeeld; valt nu alles in het water omdat het thema over water gaat? Dat zullen we nog wel zien.

Al met al gaan we met elkaar verhalen delen over teksten uit de Bijbel en die verbinden met onze eigen verhalen. Dat is iets wat we al heel lang doen en waardoor we gaandeweg groeien. Ik heb lang nagedacht over welk Bijbelverhaal het beste bij dit stukje zou passen, maar ik kon

er niet één bedenken. Misschien ligt daar juist wel een uitdaging voor jullie. Welk verhaal komt bij jullie op? Misschien een Bijbelverhaal, maar misschien ook een eigen ervaring die hierbij aansluit.

Neem gerust contact met mij op als je zo'n verhaal wilt delen. Dan gaan we er samen dieper op in. En dan weet ik zeker dat er niets in het water zal vallen. Ik hoop u of jou komend seizoen te ontmoeten, tijdens een dienst, een gespreksavond of een van de andere activiteiten. Samen blijven we bouwen aan onze gemeenschap.

Met herderlijke groet,

ds Waldemar Epp

Ecce homo

De Bijbel bevat talloze verhalen over volkeren, bevolkingsgroepen en individuen die moesten vluchten vanwege oorlog, hongersnood, vervolging, of anderszins. Zo het volk Israël uit Egypte (De Exodus), maar ook David, Elia, Lot uit Sodom, Jozef, Maria en Jezus. Kijkend naar het Midden-Oosten nu denk ik aan de ballingen in Babylon (Babylon lag in Irak, 85 km ten zuiden van Bagdad) in de 6e eeuw voor Christus (ca. 597 - 538 v.Chr.) Na de verwoesting van Jeruzalem door Nebukadnezar werd het Joodse volk gedwongen uit hun land weg te vluchten en in ballingschap in Babylon te leven. Abraham, Izak en Jakob zijn tijdens hun leven gevlucht vanwege hongersnood. We zouden hen nu economische vluchtelingen noemen.

Stel je voor dat je huis en haard moet verlaten en het is niet bekend voor hoelang, misschien zelfs wel voor altijd. Wat neem je dan mee? Voor die vraag stond ook de oma van mijn echtgenote. Er was op 11 november 1918 een einde gekomen aan de grote oorlog (WO I), maar de vooruitzichten in Duitsland waren slecht. Veel jonge mannen waren gesneuveld. Zij die de loopgraven hadden overleefd kwamen verminkt of getraumatiseerd naar huis. Een diepe economische crisis zorgde voor grote werkeloosheid, maar in Nederland was gelukkig volop werk voor dienstbodes. Gastarbeidsters avant la lettre. De Nederlandse meisjes gaven de voorkeur aan het veel beter betaalde werk in fabrieken en winkels, waardoor er tussen 1920 en 1940 bijna 200.000 buitenlandse vrouwen naar Nederland kwamen om hier als dienstbode te gaan werken. Velen gingen na verloop van tijd weer terug, anderen

bleven en vonden in Holland hun nieuwe “heimat”. De meesten kwamen uit Duitsland, een klein deel uit Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije en Joegoslavië. Ze gingen vooral naar Amsterdam, Leiden, Den Haag, Wassenaar, het Gooi en Zuid-Kennemerland. Tienduizenden van hen zijn met Nederlandse mannen getrouwd waardoor ze automatisch de Nederlandse nationaliteit kregen en een Nederlandse achternaam, en als immigranten grotendeels onzichtbaar zijn gebleven. Zo ook de oma van Marijke.

De pen ligt ernaast om het formaat van het boekje weer te geven.

Wat oma allemaal meegenomen heeft (zo veel zal het niet geweest zijn), weten we niet. Wat we in elk geval wel weten is dat er een gebedenboek bij zat. Een klein boekje (vrij vertaald) “Klokje van de devotie”. Het werd in 1893 gedrukt en uitgegeven door Eberle & Rickenbach, Einsiedeln, Zwitserland, met toestemming van de bisschop van Chur. Waarom die toestemming nodig was? Sinds de 16e eeuw (na de reformatie) werd de katholieke kerk veel voorzichtiger met religieuze boeken. Ze wilde voorkomen dat “verkeerde theologie werd verspreid

of ketterse ideeën in gebeden of uitleg terechtkwamen”. Daarom moest een katholiek boek vaak officieel worden goedgekeurd. Hoe dat werkte? Er waren daarvoor meestal twee stappen te gaan:

1. Nihil obstat. Letterlijk: “niets staat in de weg”. Een kerkelijke censor had het boek gelezen en zag geen leerfouten.
2. Imprimatur. Letterlijk: “het mag gedrukt worden”. De bisschop gaf toestemming om het boek te publiceren.

Een klein historisch detail leert ons dat boeken zoals deze van oma vaak werden gekocht bij bedevaartplaatsen, gegeven bij eerste communie of cadeau gedaan bij huwelijk of vormsel.

Veel mensen droegen het zelfs dagelijks mee naar de kerk. Logisch dus dat oma, die dit gebedenboek weer van haar oma bij haar “vormsel” had gekregen, het in haar bagage meenam naar haar nieuwe vaderland. Bij de gebeden bij de kruiswegstatie staan zwart-wit plaatjes, maar voorin het boekje staat een kleurenplaat. De enige. Christus met doornkroon en daaronder de tekst “ecce homo”. Ecce homo, zie de mens, de woorden waarmee Pontius Pilatus volgens Johannes 19:5 in de Bijbel de gegeselde Jezus met doornenkroon toonde aan het volk.

Op het moment dat ik dit schrijf zijn we op weg naar Pasen. We zijn 2000 jaar verder in de tijd. De forsythia (een struik uit de olijffamilie!) in de tuin staat in bloei en even verderop in de wereld bulderen de kanonnen. Ecce homo, zie de mens.

Jan Vrugt

Wilt u hierop reageren: janvrugt@outlook.com

Wereldwijd waren er in 2023 meer dan 117,3 miljoen mensen op de vlucht voor oorlog, geweld, vervolging of mensenrechtenschendingen. Dat was een record, maar ik ben ervan overtuigd dat het er sindsdien niet minder zijn geworden. Naast vluchtelingen die de grens oversteken, bestaat een groot deel van deze 120 miljoen mensen uit binnenlands ontheemden (mensen die in eigen land op de vlucht zijn). Bron UNHCR rapport global trends 2023.

Diensten in Nieuwe Niedorp en Broek op Langedijk

Zo. 19 juli BOL	10.00 uur	Dhr. Joop Lavooij
Ontvangst	Lieneke	Organist mevr. Betty Lavooij
Zo. 2 aug. NN	10.00 uur	Ds. Willemien Roobol
Ontvangst	Theo	Muziek mevr. Arja Pronk
Zo. 9 aug. Dopersduin	10.00 uur	Dienst in Dopersduin - Broodje meenemen
Zo. 23 aug. BOL	10.00 uur	Ds. Waldemar Epp
Ontvangst	Jaap	Organist dhr. Kees Balder
Zo. 6 sept. NN	10.30 uur	Startzondag
Ontvangst	Gery	Ds. Waldemar Epp Organist dhr. Arjen de Boer
Zo. 20 sept. BOL	10.00 uur	Ds. Bart Santema
Ontvangst	Inez	Vredesweek RvK Organist dhr. Jacob Greeuw
Zo. 4 okt. NN	10.00 uur	Oecumenische Viering
Ontvangst	Kerkenraad	Ds. Waldemar Epp, Ds. Jan Andries de Boer Organist dhr. Michel Wentink
Zo. 18 okt. BOL	10.00 uur	Dhr. Yke Aalders
Ontvangst	Lieneke	Organist dhr. Kees Balder
Zo. 1 nov. NN	10.00 uur	Ds. Wieteke van der Molen
Ontvangst	Nel	Organist dhr. Arjen de Boer

Zo. 15 nov. 10.00 uur Herdenking Overledenen
BOL Ds. Waldemar Epp
Ontvangst Jaap Organist dhr. Wout van Laar

Zo. 29 nov. 10.00 uur Enigheid en 1^e Advent
NN Ds. Waldemar Epp
Ontvangst Theo Organist dhr. Arjen de Boer

Zo. 13 dec. 10.00 uur 3^e Advent
BOL Ds. Waldemar Epp
Ontvangst Inez Organist dhr. Kees Balder

Vr. 25 dec. 10.30 uur Kerstmorgen in De Rijp-Graftdijk
De Rijp-Graftdijk Ds. Waldemar Epp

Rood: Ook de DG De Rijp-Graftdijk schuift aan

Mooi.... volgens Audrey Hepburn....

For attractive lips, speak words of kindness
For lovely eyes, seek out the good in people
For a slim figure, share your food with the hungry
For beautiful hair, let a child run its fingers through it.

People, even more than things, have to be restored, renewed,
revived, reclaimed and redeemed. As you grow older you will
discover that you have two hands. One for helping yourself,
the other for helping others....

De vertaling:

*Voor aantrekkelijke lippen, spreek woorden van vriendelijkheid uit
Zoek het goede in mensen voor mooie ogen.
Voor een slank figuur kun je je eten delen met de hongerigen
Voor mooi haar laat een kind er met zijn vingers doorheen gaan.*

*Mensen, zelfs meer dan dingen, moeten worden hersteld, vernieuwd,
herrezen, reclame en verlost. Als je ouder wordt, zul je dat doen
Ontdek dat je twee handen hebt. Eén voor het helpen van jezelf,
de andere voor het helpen van anderen....*

Hemelse modder waarvan je niet kan afblijven

Hemelse modder waarvan je niet kan afblijven

- 100 g pure chocolade
- 2 eetlepels melk
- 2 eieren, gesplitst
- 2 eetlepels witte basterdsuiker

Breek de chocolade in stukjes en smelt ze samen met de melk au-bain-marie. Goed doorkloppen. Klop de eidooiers met de basterdsuiker au-bain marie romig en dik en roer ze door de chocolade. Klop de eiwitten stijf en spatel ze voorzichtig door het chocolademengsel. Verdeel de hemelse modder over vier éénpersoons schaaltes. Af laten koelen. Serveer eventueel met lange vingers.

Waardse Leeskring

Al heel wat jaren komen we met een groepje uit DG Broek op Langedijk en DG Alkmaar samen om over een gelezen boek te praten. Deze keer is onze kring weer aan de beurt voor een stukje in *Op Weg* en ik heb de leden gevraagd hiervoor iets op te sturen. Drie hebben daarop gereageerd en zij geven elk weer, waarom zij bij onze leeskring zijn.

Tine leest de boeken vaak 2 keer en ze schrijft: "Ik ben al heel wat jaren lid van de Waardse Leeskring en met veel plezier. Ik ben een fervente lezer, dus de boeken die ik krijg omarm ik. Het is verrassend hoe we in de groep reageren op een boek, soms eensluidend: dit is niks, maar ook heel enthousiast. Ik vind het fijn dat we zulke verschillende boeken lezen."

Lieneke is al jaren lid van een leeskring, ondanks veel boeken in de kast en een abonnement bij de bibliotheek en ze schrijft: "Waarom een leeskring? Om de simpele reden dat ik dan boeken lees die ik anders niet zou kiezen en je leest ze uit als het boek niet al te erg is, wat een heel enkele keer voorkomt. Leesdiscipline dus, dat vind ik nuttig, misschien begin ik dan ook eens aan al die boeken die nog ongelezen in de kast staan. Maar ik heb er ook lol in. De maandelijkse ochtenden zijn erg gezellig en we praten ook over andere dingen dan alleen het boek."

Willy tenslotte werd gevraagd erbij te komen, had al wel eens erover nagedacht maar eerder kwam het er nooit van door allerlei drukte. Nu schrijft ze: "Nu weet ik, dat ik het leuk vind om gezamenlijk een boek te lezen. Verschillende boeken. Ieder heeft zijn eigen inbreng. Niets mis mee, maar soms lastig om toch door te zetten. De sport is om, waar je mee begonnen bent, af te maken. Het lukt me aardig, een stok achter de deur heeft zo zijn nut. Leuk zijn ook de reacties van de deelnemers. Je vrij voelen, om over wat je zelf van wat er geschreven staat, je mening te geven. Er is altijd stof om te praten. Stiltes vallen er niet. Gezellig vind ik het ook. Gastvrije mensen die je binnenlaten. Na een paar uur ga je voldaan weg! Aanbevolen!"

Misschien dat dit anderen inspireert om mee te willen doen.

Hilda Wouwenaar

Auschwitz

Op 10 juni jl. hebben Trudy en ik een bezoek gebracht aan het voormalige concentratiekamp, een al lange gekoesterde wens. Auschwitz bestond eigenlijk uit drie kampen, Auschwitz 1, het zogenaamde stammlager, Auschwitz 2 beter bekend als Birkenau en Auschwitz 3, ook bekend als Monowitz of Buna-kamp. Birkenau was het vernietigingskamp. Als we het over Auschwitz hebben, bedoelen we alle drie de kampen samen. Alleen Auschwitz 1 en Birkenau zijn te bezoeken, Monowitz is er niet meer.

Auschwitz is het drukstbezochte museum van Europa, jaarlijks komen er ongeveer twee miljoen bezoekers. Als je ervan uitgaat dat de meeste bezoekers in de zomerperiode komen, kun je wel nagaan hoe druk het was op 10 juni. Je kon op deze regenachtige dag bijna over de hoofden lopen. Toevallig had ik kort voor ons vertrek naar Polen contact met drie mensen met Joodse voorouders, mensen waarvoor Auschwitz een bijzondere betekenis heeft. Alle drie waren ze in Auschwitz geweest. De eerste, Jan, vond het maar poppenkast, zijn vrouw daarentegen, was diep onder de indruk. Nummer drie vond het zo aangrijpend dat ze in huilen uitbarstte.

Ik was dus heel benieuwd wat ik ervan zou vinden. Ik kon Jan een heel stuk volgen met zijn poppenkast maar dat kwam voornamelijk door de enorme drukte maar misschien ook wel door de manier waarop de expositieruimtes in het stammlager waren ingericht. Toch liet het kamp mij zeker niet onberoerd. Zelf vond ik Birkenau het meest aangrijpend. Om op de plek te staan waar eens degenen die nog konden werken en de overige gevangenen in twee rijen werden opgesteld, greep mij aan. Degenen die geacht werden niet te kunnen werken, waren een paar uur later dood.

Onze jongste twee kleinkinderen hebben een Joodse betovergrootvader waarvan veel familieleden in Auschwitz zijn vermoord. Gelukkig hebben ze daar nog geen weet van.

Jaap Kroon

De Papeloze Kerk

Tijdens een vakantie mag ik graag andere dingen doen dan thuis. 's Morgens op de fiets naar de bakker, of een supermarkt met een broodbakafdeling, voor warme broodjes bij de lunch, vind ik dan een aangename bezigheid. Omdat de middenstand van Orvelte zich beperkt tot horeca en souvenirwinkeltjes, reed ik vandaag naar Westerbork. Een prachtig Drents dorp, maar de naam blijft bij mij helaas toch beladen klinken. Bui-enradar en ik hadden beide niet voorzien dat er juist deze ochtend een flinke bui zou gaan vallen, dus regenkleding had ik niet bij me. Gelukkig had ik bij het vallen van de eerste druppels de bebouwde kom al bereikt en vond een schuilplek onder een overkapping. Een wat oudere baas (nu moet ik gelet op mijn eigen leeftijd wat voorzichtig worden met deze betiteling) met een rollator had daar al een goed heenkomen gevonden. Met "U woont hier op het dorp?" probeerde ik de conversatie op gang te krijgen. "Ja mijn zoon is hier naartoe verhuisd en wij zijn hem gevolgd, zo kunnen we af en toe wat op de kleinkinderen passen". "Prachtig dorp, en de Drenten zijn niet zo moeilijk in de omgang, lijkt me" vervolgde ik

het gesprek. "Nou dat laatste moet u niet zeggen, je komt er moeilijk tussen. Mijn vrouw heeft er minder moeite mee, maar ik vind ze stug en gesloten. Ze lijken me wel niet te moeten". "Waar kwam u vandaan en was het daar makkelijker om contacten te leggen? Vroeg ik hem weer. Ik woonde hiervoor in Vianen, maar ik zie dat het alweer opklaart" zei hij naar de lucht turend en vervolgde zijn pad, mij en ons gesprek latende voor wat het is. Ik vond het jammer dat we ons gesprek zo abrupt moesten beëindigen. Mogelijk heb ik met de Drenten gemeen dat ik, zeker als ik vakantie heb, wel tijd neem voor een gesprek. Voor heerlijke verse, harde broodjes heb ik trouwens wel een goed adresje gevonden.

Na nu eerst wel op buienrader te hebben gekeken, besloot ik 's middags een fietstochtje te gaan maken. Ik had een leuke route uitgestippeld naar hunebed D 49 bij Schoonoord. D 49 is, voor zover ik weet, het enige hunebed met een naam, nl. "de Papeloze Kerk". In de 16e eeuw werden hier hagenpreken gehouden. Bijeenkomsten van mensen die anders durfden te geloven en denken dan het voorgeschreven geloof. Deze diensten kenden uiteraard geen katholieke voorganger, of wel een "paap", vandaar de naam voor deze plek. Op het bankje tegenover dit prachtig gerestaureerde hunebed zat een mevrouw. Verder was er niemand. Ik vroeg "is de dienst nog niet begonnen of al afgelopen?" Ze zei niet u komt precies 4 ½ eeuw te laat voor de dienst, maar, "een papeloze kerk spreekt mij als doopsgezinde wel aan".

Weet u dat de kans om op een willekeurige plek in Nederland een doopsgezinde tegen te komen 0,0444 % is? Ik moet toegeven, de kans om op 1 januari als multimiljonair wakker te worden is met 0,00001429 % nog veel kleiner (moet je natuurlijk wel een lot hebben gekocht).

Ik zei tegen die mevrouw "schuift u a.u.b. even een stukje op, ik kom naast u zitten". Ze kwam uit Rolde en had daarvoor in Assen gewoond. Ik zei, "Oh Assen, die gemeente is een jaar of 5 geleden opgeheven, de Vermaning is verkocht, de Doopsgezinden die er nog waren zijn naar Haren/ Groningen gegaan en wij hebben toen hun Menno Simons vlag gekregen". "Ja", zei ze, "ik weet er alles van. Ik was er bij". Help me onthouden dat ik in december een oudejaars lot koop, de kans dat ik de jackpot win wordt plotseling wel heel groot. We hebben nog een tijdje heel genoeglijk met elkaar gesproken. Tenslotte heb ik haar op de fiets-

kaart laten zien hoe ze met behulp van knooppunten langs een mooie route terug in Rolde kon komen.

Omdat ik geloof dat God is wat er gebeurt tussen mensen die onderweg zijn, was het een dag met een gouden randje. Iedereen, en zeker mensen die vanuit Vianen naar Drenthe verhuizen, zou ik willen aanraden, fiets eens langs de hunebedden van Rolde of bezoek de Papeloze Kerk in Schoonoord. Mocht u niet aangeraakt worden, dan heeft u in elk geval wel heel mooie prehistorische grafmonumenten gezien.

Jan Vrugt, 2025

Wilt u hierop reageren? E-mail dan naar janvrugt@outlook.com

De Liefde

Als je je wat meer verdiept in het begrip liefde dan kom je tot de conclusie dat er veel soorten liefde zijn, waarvan de universele, onvoorwaardelijke liefde de allerbelangrijkste is en ook het hoogst haalbare.

Wat wij doorgaans liefde noemen is vaak een egoïstische, een voor wat hoort wat liefde en deze kan heel makkelijk omslaan in haat als één van de partijen niet aan de verwachting voldoet.

Een liefde waarbij het eigenbelang voorop staat is geen echte liefde.

Ik denk dat in alle mensen diep van binnen een kern van die onbaatzuchtige liefde aanwezig is ook al kunnen we er niet altijd bij.

Ik hoop dat iedereen er iets van kan ervaren en zo door kan dringen tot die kern.

Als we daar in kunnen geloven zal hopelijk op enig moment die liefde zich in alle glorie openbaren.

Ik wens iedereen dat toe en bedenk:

De liefde zal ons nooit verlaten.

God laat ons geen dag alleen!

Hannie Slagter

Vakantiekrabbels....

“Gekken en dwazen schrijven hun namen op deuren en glazen”, zo luidt een oud Nederlands gezegde.

De doorsnee mens zal het niet in zijn hoofd halen om met een spuitbus gevels en objecten te bekladden met tags of scribbles. Het ziet er vaak rommelig uit en jaagt mensen op kosten om het te verwijderen en te reinigen. Behalve dan de identiteitsloze graffitikunstenaar Banksy Zijn straatkunstwerken zijn vaak politiek en humoristisch en kun je overal ter wereld vinden. Zijn werken zullen hopelijk wel bewaard worden en veel mensen plezier bieden.

Afgelopen zomer wandelden we veel met de hond door de Duitse bossen en zelfs bij onze nette oosterburen zagen we van alles geschreven. Terwijl we voor een regenbuitje pauzeerden zag ik toch wel wat grappige teksten en besloot ik wat vaker de creatieve uitspattingen van mijn medemensen te fotograferen.

Ik wens iedereen een hele fijne zomer toe, wie weet ontdekt u ook wat geschreven/geschilderde pareltjes....

Hierbij wat foto's ter "leering ende vermaeck"!

Groetjes van Inez

Blijf zelf nadenken – Oudkarspel

Jezus is de weg naar echte liefde – Obdam

Lights will guide you home/Jesus Christus retter/My head is my only house unless it rains – Bad Bentheim

Vlinder – Bad Bentheim

Varken & love to the peopl – de noord

Onderkant brug van Bony – Leeuwarden

Autobiografie Pieter Bossen

In het blad van de Stichting Hoochhoutwout van november 2024 is de autobiografie van Pieter Bossen te vinden. Pieter Bossen (1859-1950) heeft veel betekend voor de geschiedschrijving van Hoogwoud, zoveel dat in Hoogwoud een straat naar hem is vernoemd. Pieters moeder was doopsgezind, zij kerkte in Nieuwe Niedorp. Hij schrijft hierover het volgende:

Mijn Moeder, Geertje de Jong, werd 30 april 1830 in Wieringerwaard geboren. Haar Grootvader, Pieter de Jong, was boer te Abbekerk geweest. Hij leefde van 1758 tot 1828, dat is in den tijd van de Bataafsche Republiek en in de Franschen tijd. Die tijd was voor den landbouwer een slechte tijd. Daarom is hij ook financieel achteruitgeboerd. Zijn zoon Dirk, de Vader van mijn Moeder, huwde eerste met Trijntje Moleenaar en vestigde zich als landbouwer te Wognum. Toen zijn vrouw was overleden, zonder kinderen na te laten, ging hij weer naar Abbekerk terug naar zijn vaders huis.

In Abbekerk trad hij in 1824 voor de 2e keer in het huwelijk met Grietje Pons en vestigde zich toen als landbouwer te Wieringerwaard. Getuigen bij dit huwelijk waren: Pieter Jansz de Jong, vader van den Bruidegom; Floris de Jong, broeder van den Bruidegom; Guurtje Geel, Moeder van de Bruid. Moeder was 6 jaar oud toen zij haar Moeder verloor en 19 jaar toen haar Vader overleed.

Op 11-jarige leeftijd is Moeder thuisgehaald bij een weduwe, wonende aan de Kreil gemeente Barsingerhorn. Bij deze vrouw heeft ze een uitstekende opvoeding gehad. Zij ging geregeld naar school, leerde naaien en verstellen en huishoudelijke werkzaamheden. Om wat te verdienen ging zij buitenshuis te naaien, onder andere was zij vaste naaister bij de vrouw van den Doopsgezinde Predikant. Genoemde Weduwe was als een 2^e Moeder voor haar, vertelde Moeder mij. Op 25-jarige leeftijd trouwde Moeder en kwam toen te Aartswoud te wonen. Het milieu waarin zij kwam te verkeerren was haar vreemd en een teleurstelling, Zij kon zich niet aanpassen aan de levenswijze en de taal van de buurtbewoners. Vader had daar geen erg in, hij was daarin grootgebracht. Zij wenschte en deed daarvoor alle moeite zooals later zal blij-

ken, dat haar jongens niet het vak van hun Vader zouden leeren en ook niet op Aartswoud zouden blijven.

Als een echte Westfriesche en niet minder als een stijve Meniste, heeft zij voet bij stuk gehouden, zoodat zij tenslotte, met medewerking van anderen, haar drie jongens naar zee heeft gedaan. Moeder was op 18-jarige leeftijd Doopsgezind gedoopt en bleef een trouwe Meniste.

Grootvader P. Bossen was eveneens Doopsgezind gedoopt. Toen hij trouwde en in Aartswoud kwam te wonen, ging hij over tot de leer van Grootmoeder, dat is de Hervormde gemeente. Dit heeft zij Grootvader steeds kwalijk genomen. Toen ik ouder werd en Moeder mij haar levensloop vertelde, zei ik: Hier zal wel berekening van Grootvader bij geweest zijn. De hervormde kerk is rijk en geeft voorrechten aan lidmaten zooals: verhuring van land, in den winter werkverschaffing en be-deeling van gort, spek, vet en turf. Als doopsgezinde sta je daarbuiten. Zij vond dat je daarmee niet je geloof mocht verzaken. Als kind leerde zij mij, bij het naar bed gaan, het avondgebed. Ik herinner me nog dat zij zei: Je handjes samen en dat zij toen een kort gebed deed, wat ik moest nazeggen.

Wegens haar teleurgesteld huwelijksleven en wegens de omgeving waarin zij dagelijks verkeerde, werd zij verbitterd en kwam er een tijdperk, dat haar geloofsvertrouwen wankelde. Het bidden aan tafel werd niet meer gedaan. Het was voor mijn Moeder een teleurstelling, toen haar oudste zoon, waarmee ze de meeste vertrouwelijke gesprekken had gevoerd, toch een meisje uit Aartswoud tot vrouw zijn nemen. Dat was niet om de persoon, maar alleen om dat zij een Aartswoudsche was. Zoo'n afkeer had zij van Aartswoud.

Moeder ging in Nieuwe Niedorp naar de "Vermaning" (Doopsgezinde kerk) te kerk. De wandeling was ruim een uur ver. Menige Zondag ben ik met haar mee geweest ter kerk. Toen zij was overleden verteld ds. Haars dat Moeder 5 weken geleden nog in de kerk was geweest. Zij is Dinsdag 22 Februari 1910 gaan liggen. Den volgenden dag, 't was een regenachtige dag, waarschuwde zij Vader, dat hij drooge kleeren zou aantrekken; 10 minuten daarna was zij niet meer. Zij is gespaard gebleven van een langdurig ziekbed. Nu ruste zij in vrede.

Jaap Kroon

Gezamenlijk gebed van de regiodag – 25 januari 2026 – Wereldbroederschapsdag – Dopersduin

Eeuwige God,

Zie ons hier zitten.

Voel onze betrokkenheid bij deze wereld,
jouw wereld, onze wereld.

We bidden met elkaar:

Heer geef ons de hoop dat het beter zal gaan
dan de nu geldende verwachtingen.

God geef ons de wetenschap die ons helpt.
God geef ons de wijsheid die ons helpt de juiste leiders te kiezen.
Wij moeten voelen dat we medemens zijn.

Help ons op de juiste wijze Hoofd, Hart en Handen te gebruiken.
Laat gemeenschap goedschap zijn.
Inspireer ons door de goede weg te gaan en dat wij door onze daden
het juiste spoor achterlaten.

Wij hopen dat iedereen ruimte krijgt en wij ruimte geven om de beste
versie van ons zelf en hen zelf te zijn.
We ons verantwoordelijk voelen en zijn en blijven openstaan voor anderen.
Vreugde blijven voelen over de gemeenschap waar we deel van zijn.

Geloof houd je wakker.
Anderen ontmoeten.
Samen kunnen wij een signaal geven.

Wij geloven in de verbondenheid van mensen en we hopen dat de taal-
keuze geen barrière zal zijn onder andere tussen generaties
En dat wij in onze verscheidenheid ruimte mogen innemen door ons
kwetsbaar en bescheiden open te stellen.

God dank u dat uw woord ons steeds weer inspireert.

God geef ons vertrouwen in ons geloof als fundament om op terug te vallen
dat wij leren naar elkaar te luisteren.

Doorgeven van medemenselijkheid
hoop en vertrouwen in de toekomst
want Gods wegen zijn ondoorgrondelijk.

Help ons om open te staan voor anderen en daarnaar te leven.
En help ons om dit vol te houden.
We zijn dankbaar voor ontmoetingen die op ons pad komen.

Laten we verbonden blijven met alles wat leeft.
Laat wijze mensen zich niet overheersen met macht en geld.
Laten we allemaal naasten zijn.

Dat wij de lach mogen blijven doorgeven, zodat de vreugde groeit.
Dat wij de wrok los kunnen laten, zodat we open kunnen staan voor verbinding. Dat wij een luisterend oor mogen zijn.
En wilt U ook een luisterend oor op ons pad brengen?

We zien jou elke dag
in de ogen van anderen,
in wat mensen doen om
jouw boodschap te laten leven.
We voelen jou in onze verontwaardiging,
ervaren jou in de stilte en in onze harten.
Je bruist in ons als we gelukkig zijn
en voelen dat je ons draagt als we wanhopig zijn.
Wij dragen jou, draag ons.
Elke dag.

Amen

Inleveren kopij eerstvolgende Doopceeltje voor 1 december 2026

Contactgegevens

Website van de drie gemeenten: www.btn.doopsgezind.nl
Predikant/dienaar: Ds. Waldemar Epp, 06 42 02 29 88
Ds.w.epp@gmail.com

Secretariaat

Nieuwe Niedorp:

Annie Kalma-Lok
Hobbemaplantsoen 29,
1701 KD Heerhugowaard
072-5719049

kalmalok@freeler.nl

Vermaning: Dorpsstraat 149, 1733 AG Nw. Niedorp

Broek op Langedijk:

Jaap Kroon,
Waterweidje 17, 1711 TA Hensbroek
0226-452060

orkon@live.nl

Vermaning: Dorpsstraat 202, 1721 BV Br. op Langedijk

Financiële administratie

Broek op Langedijk:

NL 60 RABO 016 040 0309
NL 44 INGB 000 039 8965
t.n.v. Doopsgezinde gemeente Aan de Langedijk
NL 25 RABO 034 490 0274
t.n.v. Doopsgezinde gemeente Niedorp

Nieuwe Niedorp:

Redactie/retouradres:

't Doopceeltje

Dorpsstraat 42, 1721 BL Broek op Langedijk, 0226320550/0634661727,
Lieneke.arkesteijn@gmail.com

Uitgave van de Doopsgezinde Gemeenten Broek op Langedijk en Nieuwe Niedorp.